

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 320 korona.
 Fél évre . . . . . 160 korona.
 Negyed évre . . . . . 80 korona.

Egyes szám ára:
6 korona.

SZERKESZTŐSÉG (és KIADÓHIVATAL):
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Petőfi sirja.

Hol a csatának riadalma zugott
 S ágyuk dörgése hangzott fel itt;
 Hol a bombáknak százezrei hugott....
 Fölverve a völgy néma rejtekit,
 Ott tört le lantod ezerhangu hurja.
 Rátaposott a dörgő fergeteg!
 Árva hazánk is vérözönbe fulva,
 Tengődik árván, mint a lázbeteg!

Ott estél el a harcoknak mezején:
 Szabad hazáért, mely bálványod volt....
 Ott tündökölsz most vérző hazád egén.
 Midőn a zsarnok porig lehajolt!
 Hol van asirod? — Azt nem trdja senki!
 Ki az, ki hamvad mind összeszedte?
 Ki az? Óh, sugd meg, drága jó Petőfi!
 „Senki!“..... Az Isten maga temette!

Költők királya, csak szórd égi fényed
 Körülrajong ma újra nemzedet.....
 Félő közönnyel, álmából fölébred:
 Szived sugárit, hogyha — ráveted!
 „Talpra magyar!“ zug.... s zugott mindörökké:
 Ezer fergeteg vágató nyomán...
 Örzi sirodát, — körülményes élted,
 Legendás híred, ezer hagyomány!

Egy vágyad volt csak! „Ott esni el küzdve:
 Hol dörgve catto az ágyudőrei....
 S ott estél el, óh Dálnok.... ellen-üzve....
 Elnyelte szavad az acélzöreij!
 Holttested felett futó paripáknak
 Rohama száguldott tiporva. át.....
 Mignem a hősök ezrei ta sirnak
 Átadják! — Óh, szent Világszabadság!“

Óh, honnak népe! Emelj nagy Pantheont!
 S örök dalokkal ünnepel dmeg őt!
 Tartsd meg örökre szabadnak e szép hon t
 ...S sirva csodáld a nemzeti költőt!
 S hogy hol a sirja? — Megszentelt sirgödre?
 Sehoh! — Szelleme mindig köztünk van!
 Csodáld meg újra! Nem lesz sohse vége!
 Itt él közöttünk szép dalaiban!

Ifjan halt! Látjuk: naggyá lenni ráért.
 Gazdaggá tett egy egész világot.....
 Költő volt! Meghalt ez árva hazáért
 S aztán: — Öröklét ormára hágott!
 Riadj e sirról..... Századoknak álma:
 Petőfi égő szive dobog ott!
 Hol van a sirja? Sehoh! S dicsősége?
 Egész világon: visszaragyogott!

Ili. Rademni Sándor.

Meghalt a nyár.

Hervadt virág... szraz levél!
A fákon őszi szél zenél.

A ház előtt egy reggelen,
Fecskek bucsuztak kedvesen.

És jaj, azóta messze jár.
A furcsa, fúrge fecskepár.

...Siratja szellő, fuvalom,
Fekete szárnyu unalom.

S triangulumok, fuvolák,
Siratják az őszi uton át:

Ó, minden, minden elszalad,
Egy álmos, őszi perc alatt.

Kip-kop, kip-kop, szivemen át,
Dalolja el a száraz ág.

A nyár haldokló énekét,
Bucsuzkodó hattyudalát.

...Mesél, meg álmodi velem,
A szeptemberi szerelem:

Kip-kop, kip-kop Isten Veled!
Imádtalak. Szerettelek...

S pereg, pereg a sok levél,
— Szívemre őszi szemfedél.

Jaj, minden, minden elszalad,
— Egy álmos, őszi perc alatt.

Névtelen Ember.

Iszinteség.

— Hogy tetszik az új ruhám?
— Sokkal jobban, mint a róla
szóló számla.

Megszökött.

Hitelező: Itthon van az urad,
álikám?

Záli: Nincsen. Éppen most uta-
rt el Gyüngyösre.

Hitelező: Mindjárt gondoltam,
ert észrevettem, hogy az ablakból
eglátta, hogy jövök.

Civisek a Bikában.

— Ha nem csalódom, a sógorom
Esztí jánya gamafonyt vett. Olyas-
valami hangot hallottam tülök.

— Nem a vót a sógorom. Jánya
született Esztinek.

— Na, egye ki a feki esztet a mo-
dern korszakot, még a csecsemő se
ugy ri most, mint ennek előtte.

Babérkoszoru.

Kár, hogy nem nő babér
Itten Debrecenben,
Babért szedne itten
Máma minden ember.

Nem ám egy költőnek,
Avagy poétának,
Hanem az aranyos
Timár Ilonának!

T. Zs.

Készcipő és
csizmakapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerzeketi be **csipő** és
osizma szükségletét
méret után, ha lemegy

FÁBIÁN

cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Vajon lesz-e?

A hideg szél becsap arcomba,
Égeti bár, perzseli az arcom.
Én csak nevetek hosszan, fájdal-
masan
A tomboló égiharcon.

Mindenki sietve megy az utcán!
Mindenkire meleg szoba vár.
Csak én bolyongok árván, elha-
gyottan.
Mint ősszel a vándorló madár

Vajjon lesz-e valah anekem
Meleg szobám, feleségem?
Vagy pedig künn pusztulok el.
A tomboló őszi szélben?....

Rohács József.

Az új segéd.

Fűszeres: Azután mit tud maga
és hol dolgozott azelőtt?

Ajánlkozó: Paprikát árultam egy
téglagyárban.

Fűszeres: Akkor azonnal belép-
het.

A fogorvosnál.

— Kérem szépen, a doktor ur a
legjobb fogorvos, az már igazán mű-
vészies, ahogy ő huz.

— Tudo kén annál nagyobb mű-
vészetet.

— És pedig?

— A doqtor urtól az én követelé-
semet kihuzni.

Csillagbetük titka.

Debrecen magyarjainak küldöm.
Az őszi égre hogyhha nézel,
Csillagbetük, szent, ős jelek,
Föld ijavaknak áhitója,
Utadra óva intenek.

Fénylő körök és apró pontok.
Meg titkos ábrák, vén csudák
Cifrázzák, rejtik hét lakattal
A szentek szentje trónusát.

És töprengőn botorkál rajtuk
Szemed, bódultan áll agyad.
Mig lázadozva sir a lelked.
Nyitjára nem jössz, — nem szabad.

Egy éjjel nékem mégis megnyílt
S azóta többé nem titok.
Hogy mit irnak a mennv boltjára
A láthatatlan irnokok.

Iriá kés értsd: — „Te vaksi féreg,
Ki földet tur s bálványt emel,
Nem hallja az, hogy a szívében
A nagy mindenség énekel.

S mert vak, süket vagy, ugy rend-
delték:

Az égbolt néhha meg-meginog
És csillag hull a sár ölébe.
Hogy újra láss és halli megint.

Hulló csillagból lesz a költő,
Ki nagyszerű csodákba lát
S mert lelke égi tüzből pattant,
Neked lobogja ki magát!”

Hangan Sándor.

Másnak.

— Be kell vallanom, hogy soha
se tudtam odáig vinni, hogy a fe-
leségem szeressen engem.

— Ugyan, ugyan. Pedig e ziga-
zán nem olyan nehéz.

Látogatás a költőnél.

Aggódik mert a villásreggeli ára emelkedett.

A Villám munkatársa fölkereste a minapában Maizner Jánost, az Egyetértés kiváló munkatársát, — hogy tájékoztasson a helyzet felől s mondjon valamit munkában levő művei felől. Maizner János munkatársunkat fogadta és kérésének is készséggel tett eleget.

— Csak siessen, kérem — mondta Hazafy Veray János ur, az Egyetértés iváló „Merje”. — mert nincs időm sokat fecsegni. Hát, — hogy a helyzetről beszéljek, ki kell önnek jelentenem, hogy hát az bizony olyan savanyu, min tegy vízes ugorka. Minden savanyuságáa mellett olyan szép, mint a Kékszakk-állu herceg.

— Nem felel meg a valóságnak a rólam elterjesztett kósza hír, mint-ha én nősülnék. Nem ambicióm benősülni. (E pillanatban dr. Ecsedy István lépett be a szereztsőségbe, kolbászfüzérrel, kulaccsal a nva-kán.)

— Ami az új munkámat illeti, hát kérem, dolgozunk. Az idén fogom befejezni korszakalkotó művem: A taticicai rithmyca, avagy (B) Héber és Vidéke című színházi kritikai regényemet, melyben egyik főszerepét: Königsberg Ignácz leánya, Erzsi fogja játszani, aki munkámban Gotthyer Margitnál kitünően kreálja a Kaméliás hölgyet

— mert míg az szalonokban bukik el, addig az én alakom Biharkeresztesen lépi át a határt.

— Hogy végről a megélhetésről beszéljek, szomoruan aggaszt az a körülmény, hogy a villásreggeli árát a vendéglősök felemelték. Bizom azonban abban, hogy a zajló idők mentalitása od a fog aberrálni, hoy a korona katasztrófális zuhanását a gummibotok fel fogják ismét régi dicsőségére pacskolni.

— Na, kérem! Meg van velem elégedve?

Munkatársunk fenti intervjú után savanyu pofával távozott.

Visszhang.

A szokol.

Az életben engemet már
Sok dolog ért.

De ilyet nem hallott még Nagvsád,
Ma csókot kértem eg vkis lánytól
— Szokolért.

Ejnye adta, furesa esuda.
Ez a leujabb!...
— Csókvaluta.

Kérdeztem: Csak szokolért szokol?
S kacagva szólt: Természetesen.
Egy csók hét szokol —
...Hét, hét. Minden darab hét.
S eképp.....

Ó, nem ámitom, édes Nagvsád,
Két csókért fizettem összes en
És elhagytam a börzét, könnyesen.
Tizenegv — osztrák koronát.

b. b.

TAKARÉKOS ASSZONY.

— Látod, látod, a tizezer koronás kalapot vetted meg, pedig az ötezer koronás jobban is áll tneked!

— No, nél lármázz, hogy nem vagyok takarékos. Hiszen azt is megvettem....

Király balzsam

csuz és köszvény ellen, ugy-
szintén Fáyarokrémm és Fáy-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Színház mellett)

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-

▼▼▼▼

Mondja, kedves Vásáry tanácsnok ur, mióta lett megint olyan jó barátja Ekly József?

Mondja, kedves izraelita hitközség, h augsztus 20-án, a mostani ünnepen nem tüzte ki a Deák Ferenc utcai imaházra a nemzeti lobogót, miért tüzte ki Baltazár visszaérkezése napján? Vagy talán ez nagyobb ünnep önnek, mint az — itóbbi?

Mondja, kedves Deutsch Sámuel kereskedő ur, tudja ön azt, hogy a fogházban nem lehet lakást inni?

Mondja, kedves, vagy kedvetlen Barabás, csendőrőrmester ur, igaz, hogy azért lett beteg, mert aranytitűntetést kapott? Kédi, aki még nem kapott.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását elvállalom. — Használt kalapokból újakat :: :: készítek. :: ::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38. a fő-posta mellett.

Eladom a csontvázamat.

Miután megtekintettem a berlini csont-börze jelentéseit, konstatáltam, hogy az emberi csont meglehetősen magasan és szilárdan áll. Elhárítottam tehát, hogy nem spekulálok vele tovább, nem tartom, hanem eladom. Tudniillik én már születésem napján egész vagyonomat emberi csontba fektettem: saját csontvázamon kívül semmi vagyonom nem volt. Eddig spekuláltam vele s mikor a csont esett, azt rongyos ruhákka fedeztem le.

Elmentem hát a csont-börzére és elkiáltottam magam: Adok! Adok! Nyomban körém gyűlt egy pár csont-hiéna s elkezdtek tapogatózni körülöttem, hogy mennyiért adom magam.

— Tízezer márka! — jelentettem ki kategórikusan. De ebből egy vasat sem engedek.

Mindavájan elképedtek erre a nagy árra s egyik közel lépve hozzám, vállamra tette kezét s így szólt hozzám:

— Fiatal barátom, érthetetlen, miért kér annyi t, hisz ön még csak nem is hulla!

— De én szép hulla leszek! — dicselkedtem — és kifeszítve mellem, csontos karjaim mutogattam.

— Igen, ha megéri! — felelt az öreg hiéna. De nem nagyon hiszem, hogy önből praktikus csontváz lesz, ha ilyen sokért adja el magát, — mert hisz akkor lesz 30 ezer koronája, tehát jól fog élni, meghizlik, ugy, hogy egész kövér csontváza lesz.

— Annyi baj legyen, — feleltem, majd lehúzzák önök még akkor is a lórt róiam.

Végre alkuba bocsátkoztam az egyikkel. Ez először is a koponyámat tapogatta meg.

— Sérült, — mondta szakértelemmel — két centiméteres lyuk van a koponyáján, csak fele pénzt ér.

— No hallja, — fakadtam ki indignálódva — nem látja ön igazoltnak, hogy erős ez a koponya, ha kibirta azt a nagy gummibotot? Tovább tapogatózt.

A kulcs-esont törött — jelentette ki határozottan.

— Az igaz. Egyszer beletört a kapu zárjába. Tudja, sokszor, ha nincs kapupénzem, a kulcs-esontommal szoktam kinyitni a kaput, — a csont ezért „kaput“.

A térédkalácsa hiányzik.

— Tegnap uzsonnakávémellé fogyasztottam el.

— A medencecsont közepén tiz centiméteres átmérőjű lyuk.

— Tévedni méltóztatik. Az nem a csonton, az a hasamban van. Azt nekem egy egységespárti képviselő beszélte a hasamba.

Hisz a könyökesontján egy kinövésvan.

— Igegn! Az a királykérdés. Az nő ki a könyökömön.

— No, hát mennyit ad a csontvázamért? — kérdeztem.

— Tekintelbe véve azt, hogy ez csak váza már egy hajdani csontváznak, hajlandó vagyok érte adni ezer, mondd: ezer márkát. Szóval koronárára átszámítva, mintegy háromezer korona üti az ön márkát.

— Miért mondja, hogy üti? Hisz ez idő szerint még nem csont a marok, még hus van rajta!

— Igen ám, de csak akkor kapja a háromezret, ha majd az üti. Most csak kötszázat fogok kötelezvény ellenében a markáába nyomni.

És máris meg akarta tenni, de én elhárítottam.

— Kedves Csontos ur, — mondtam neki — ilyen feltételek mellett nem vagyok hajlandó a csontomat a vásárra vinni. Akkor inkább a saját levesemben eszem meg — tettem hozzá velősen.

Az ipse elbucszott. Még hallottam, amint fogai között távozás közben az ismert népdalt dudolta:

Csontváz, hej majd lesz, akad: Egy fogamra száz is akad.

--- Carámy

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szí-
bósága angolgyapjuszövetek isko-
lái és egyenruházati sapkáraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Színházi pletykálkodás

Egyes lapok azt írják, hogy a színtársulat félig üres házak előtt kezdte meg az előadásokat. Pedig ez nem áll. A színház minden előadáson tele van — székekkel.

Beavatottak úgy tudják, hogy Erdődi Lili Rubinyi Tibort tartja a legjobb drámai színésznek; Rubinyi Tibor pedig a legszebb színésznőnek Erdődi Lilit.

Markovits Andor, a címszereplő, a Mánás Miska előadásán tánc közben elesett és nagyon megütötte magát. De azonnal felpattant és műdjárt kész volt a rögtönzéssel.

— Óh kérem, csak az egyáltalán, kéhrlek alássan....

Egy rosszmájú társaságban arról vitatkoznak, hogy milyen a színtársulat. Egy epés uri ember azt mondja:

— Nagyon erős, hisz két sugó van...

Viszontlátás.

— Károly! Te vagy az igazán?

— És Te Géza! — Megölelték egymást.

— Hát lovaskapitány lett belőled kedves barátom?

— És belőled?

— Idebenn vagyok a székhelyen, hogy a miniszter előtt magam, mint tudonsült birót, bemutassam.

A régi barátok egy kávéházban ültek és elmerengtek azokon a régi jó emlékeken.

— Emlékszel-e, — szólott Károly, a kapitány, — arra az összetűzésre az éjjeli őrrrel?

— Igen. Te löted fel a lámpást. Ő engem fogtak el, mint vétkest és három napi szobafogsággal kellett büntödnöm.

— És ezért bosszút esküdtél mert titokban a barátokkal a sátramhoz szököltél és kiittátok azt a

kis-hordócska bort, amit az öreg küldött!

— Csekélység, kedves Géza, már régen elfeledtem. De azt nem tudtam neked megbocsátani, hogy azt a jó kis Magdát elidegenítetted tőlem, hogy azután Te magad a kegyeibe férközhessél.

— Ha már erre a témára jöttünk — nevetett a bíró — akkor neked igazán hallgatni kellene. Gondolj csak csinyjeidre a leánynevelőben!

— Hahaha, micsoda isteni emlékek!

— Te a kis csitri Bözsinek udvaroltál, de amikor láttad, hogy én Irén körül forgolódok, persze azon igyekezted, hogy onnan is kitorjál.

— És még sem haragudtam rád soha, — mondja a kapitány.

— Igazi élvezettel — folytatja a bíró — gondolok Margitra.

— Óh, isteni Margit! Hánv édes esókot kaptam tőled.... De mi bajod van Károly, miért sápadtál el?!

— Margit? — szólott a kapitány, — melyik Margit?!

— X. Margit!

— Te, az, — hisz az a feleségem!

F. Ilonka.

Ócska hangszer.

A szívem egy ócska hangszer.
Már hurjai kissé kopottak:
De azért mégis meg-megcsendül
Olykor s néha a csenden keresztül.
Ha rajt' egy szép szőke kis lány
Fiórom ujjai kopogtat.

Rohács József.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. szeptember 10-én vasárnap:

Lady Hamilton.

II. „Az üstökös”

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — J. gyelövétel d. e. 10 órakor —

Mért fogyott el az aprópénz.

— Ausztriában már csupa tizenegres meg százezres bankó járja.....

— Nem csoda, hogy az osztrákok aprópénze elfogyott. Hiszen annak idején csupa aprópénzzel fizettek ki bennünket.

A halpiacon.

Oda állit a zsidó halkereskedőhöz a vevő:

— Milyen haluk van?

Zsidó: Van mindentéle.

Vevő: De viza, az mincsen?

Zsidó: So soll ich leben! Azt ette volna meg a fene. b. b.

Szellemi sziporkák.

Az életnek van magas üskölāja is. Akkor, mikor nőt vagy férfit esküvőre visz.

Jobb ma egy csizmadiamester, mint holnap egy földművelésügyi miniszter.

Papir ember.

Hadimiliékkiránduláson

Vezető: Erről a szikláról tavaly leesett egy koldus és a nyakát törte.

Hadimiliné (orrfintoritva): Nem mutathat olyan helyet, ahol előkelőbb emberek estek le?

Szent rásból.

Mint a többi szerelmes ifiak,
Futottam a boldogság után;
Kerestem, kutattam mindenütt.
Szerelmesen, bután.

...Most már vége, nem keresem.
Minek keressem?... Minek?
— Aki keresi a boldogságot —
Soha sem leli meg.

Rohács József.

Fog.

Jaj, kedves akárki, nagyon téved,
ha azt hiszi, hogy itt, az emberi-
ségnél használatban levő metsző,
vagy szemfogakról van szó; de nin-
csen a fésű fogairól sem; sem pedig
a „fog” tőszó tovább képzéséről, —
mint például: fog-as, fog-an, fog-
ház, vagy pláne fog-hagymával-fog.

Szóval arról van szó, hogy... —
nna, még én is majd eltévesztem
már... arról van szó, hogy kifejtsem
azt, hogy tulajdonképen miről van
szó. Tehát (Türemlenséggel minden
oldalon. Elnök: Csengőt kérek.) Te-
hát itt vagyunk már:

Én fogok beszélni..

Te fogsz hallgatni.

Ő fog... igen, sőt bizony.... ő Fog,
még pedig „ő” az én számban (az
orvosom mondta) záp-fog. Hogy
miért záp-fog? Furesa kérdés, hisz'
a tükörből is láttam és maga is lát-
hatja a mi tükrünkben, hogy rossz
és hogy meg-zápult, mint egy kö-
zönséges tyuktojás szokott. S éppen
e magyarázatnál fogva az sem cso-
dálatos, ha nem használható és ha
— mint akármelyik illatszáraktár
energiájával, hogy úgy mondjam,
— büzlik is.

Igy tehát bajom van veled, óchiási
bajom, mondhatnám, bajaim. Tud-
ni illik, mert illik tudni, először is:
beleaka da lyukába, a fogpiszká-
lóm s ezért 57 másodperccel mindig
főbb időt kell eltöltenem fogpiszká-
lással.

Negyedszer, k ivagvok annak té-
ve, hogy a pofám mindig akkor
emelkedhetik a maximiális ár fél-
túcetszeresére, mikor éppen, egyik,

eljegyzésemtől alig pár óra — s
nem a választóviz — választ el. Ha-
todszer: a negyedik pont alapján, a
jegyesem, minden külön hozomány
hátrahagyása nélkül a fa-kemény-
ségüképemnél hagyhat. Nyolcad-
szor: Jóakaróim minden szent-szert
a fogamr aajánlanának, mi által a
szomszéd gazdálodóktól óchiási zak-
latásnak lehetek kitéve.

Tized-(fogfájás elleni)-szer: A
karosszékem könnyen rekedt lehet,
vagyis, ha a rágnivaló csak félig
haraphatom ketté (vagy még addig
se) természetes, hogy az, csa kfoly-
tonos szorultság közt teheti meg
eldei utját s ebből kifolyólag, amin
ülünk, a — szék, rekedés tkpa és
aztán bizonyára nem lesz képes —
nyikorogni. (Hogy: szék rekedést
kap, ezt is az orvosom mondta.

Hogy pedig a karosszék nyiko-
rogni tudjon, e célból van jó jöve-
delmük az Igmándi és Ferenc Jó-
zsef keserűvíz-források tulajdono-
sainak.

Hogy mindezek után miért nem
huzatom ki a fent körülírt foga-
mat? Azért, mert nagy emberbarát
vagyok. Na igen, mert hát akkor a
fenti forrástulajdonosok alkalmazot-
tai miből fognak megélni?! Hogy
az orvosoknak is élni kell?! Ez is
igaz... Az is igaz.... Minden igaz,
— semmi sem igaz. Magának is élni
kell, menjen a dolga után! Ne kér-
dezősködjön annyit! Nem látja, —
hogy majd megbolondulok, ugy
hháj-a hhogam-a záp.

(K-ék-tó.)

**A legszebb virágnak
a magyar nőnek**

DIANA - PUDER

adja üde hamvát

Árégi békeminőségben mindenütt kapható!

**Gyártja: a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.**

Népdal.

Irta: *Tihanyi Zsiga.*

Miért nem szeretsz enem, rózsám?
Ne hayj el oly árván, pusztán.
Ha a szived itten hagyna,
Meghalnék a bánatomba.

Egy közmondásunk azt tartja:
Sirva vigad a magvaria.
Igaza van neki, nemde?
Ha elhagyja a szerelme.

Az is valami.

— Nem maradt meg semmi az
első feleséged hozományából?

— De igen. Az anyósom.

Betyárfogás Hajduszoboszlón.

Régen volt, még Vitális Imre ide-
jében, egy polgár ment keresztül
Szoboszló utcáján, éine kidején. —
Amint a kis korcsmához ér, észre-
veszi, hogy a korcsma küszöbén egy
ember ülve alszik. Jobban megnéz-
te, hát Vitálist ösmerte fel benne.
Eleinte nem tudott mit csinálni, —
hogy hová menjen, mert viszont
meg akarta kapni a 100 forint ju-
talmat is, ami Vitális fejére volt ki-
tűzve.

Nem sokat gondolkozott, hanem
szaladt azonnal a jegyzőhöz és je-
lentette neki az esetet.

A jegyző nagyon megijedt és nem
merte a bírót felköltetni. De végre is
részánta magát. Felkelt a bíró. —
Azonnal küldöncöt küldött a haj-
duknak, hogy 100 ember állion

fégyverbe. És felköltette a harangozót is, hogy huzza meg a vészharangot.

Ilyenformán harangszó mellett vonult ki éjnek idején a kántor, a bíró, a jegyző stb. urak és a század hajduk.

Már kiértek a kocsamához, de a betyárt nem látták sehol.

Pedig az ember esküdözött égre földre, hogy ő látáta.

A hajduk terepszemlét tartottak a környéken, de semmi nyomra vezetőt nem találtak. (Bizonyára a nagy zajban ugrott meg.) A bíró, meg a jegyző meg is tapogatták a helvet, ahol ült és konstatálták. — hogy már csak hült helve van.

— Így fogtak betyárt Hajduszentpéteren.

Anekdóták.

ELŐRELÁTÓ.

A kutaot kössétek laoncra!

— Laoncra? Hiszen már semmit sem lát, olyan öreg.

— Ippog azért, mer' még minköt megtaonál harapnyi.

NAGY BÜSZKESÉG.

Számi: Odje, tátái, o nodjmomo odjon böszke lehet?

Apa: Mire te?

Számi: Hodj neki két bibircse an az üvé ornán. — más embernek di s enincs.

A SZÉL.

Két ur ujságot olvas.

Az egyik (fölpillant) :Olvasta? enint még a széltől is féltik!

A másik: Melyiktől? Attól, amekik megüti, vagy attól, amelyik elöpri?

MI AZ IMPERTINENCIA NETOVÉBBJA?

Ellopni másnak a könyvét szörös-eböröstől és ráadásul oda írni a nagy hátlapjára:

Utánnyomás tilos!

NEM TORKOSKODHATIK.

Géza: Miért sírsz Pali? Hiszen maradt a barátfüléből!

Pali: Mit ér, h aa mamánál van egész znap a kamara kulcsa.

TALÁLÓS KERDÉS.

— Mikor tudja meg Nubia párduca, hogy a felesége megcsalja?

— Ha az gyáva nyulat szül.

A BECSÜLETES MEGTALÁLÓ.

Jóska: Tisztótetű idősapám s ha za küdte a kend fogát, ami ttegnap a kocsmánkban felejtett.

ÉRTHETŐ.

— Most már négy hete ismerjük egymást. Bivalyi ur. Nyilatkozzék végre, feleségül akar-e venni, vagy mit....?

— Vagy mit!

Van egy kis lány.

Van egy kis lány a tiszaközi rónán,
Érte minden bűneim lerónám.
Egy szavára a csillagos égnek
Minden gyöngvét rája raknám: ék-
nek

S a hortobágyi délibábos tájat
Összefüzném, mint a cérnaszálat;
Megtenném még azt az egvet érte:
Beusznék a tiszaközi révbe.

Rohács József.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Kedves Villám!

Budapestre utazásom alkalmával fültanuja voltam az alábbiaknak:

Máramarosból utazik egy öreg szkállas izraelita. Nagyon fáradt lehetett, amint mondta is, a sok gyaloglástól s kérte a kalauzt, hogy adjon neki egy üres fülkét, amelyben kipihenje magát. A kalauz a borraivalónak, illetve a tulajdonosnak eleget is tett, mire az öreg még megmondta a kalauznak, hogy Szolnokon költse fel. Ha esetleg nem találna fölkelni, úgy dobja ki a vonatból.

A szolnoki állomásra érve, a kalauz eltévesztette a fülkét és egy másik alvó embert kidobott a vonatból és mint aki jól végezte dolgát, tovább ment.

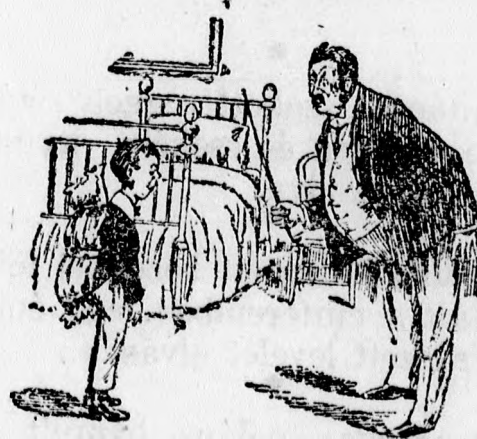
Megérkezünk Budapestre és a nagy zajra a mi utasunk is fölébred és hallja: „Budapest, kiszállni“ Dühösen ugrik fel és keresi a kalauzt. Mikor megtalálja, elmondja mindenféle marhának. Közben pedig megjön az ellenőr is és mondja a kalauznak, miért engedi, hogy egy kalauz így beszéljen vele?

A kalauz nyugodtan felel:

— Ez semmi, de azt a másikat hallotta volna káromkodni, akit Szolnokon kidobtam!

Nu. B.

Gyermekész.

Mit nézel abban a nagy könyvben fiacskám?

— Ellenőrzöm, hogy a tanítóm helyes nevelési elméletek szerint vezetire a nevelésemet?

Iskolában.

— Hány betűvel írjuk le ezen főnevet: *Izsák*? — kérdi a tanár.

Fejes Jóska: Egy betűvel.

— Szeretném én azt látni!

Mire *Fejes Jóska* leírt egy nagy I betűt és mellé rajzolt egy zsákot. Így lehet *Izsákot* leírni.

Regénytöredékek.

...s a veres haju lány nagy izgalommal kihuzott a hajából egy szálát, mely a tetőzetet vörössé izzasztotta... s pár perc múlva a szoba lángokban állott.

Well! szolt az ellentengernagy, miközben ajka idegesen vibrált és arca az összes színeket váltotta, ugymint: vöröset, zöldet, makkot és tököt.

A tanácsos szokott reggeli sétáját végezte, botjára és csekély nyugdíjára támaszkodva.

A grófné hátratett kezekkel föl és alá sétált a cinteremben, egy éppen most érkezett levelet olvasva..

...Az ezredes mélán bámult az ágyu torkába, miközben a Solferinónál elvesztett fél lába körül egy hadsereg gyűiekezett.

Miután *Csing-Csung* mandarin lovát a hidra, fejét pedig álomra hajtotta, nyugodtan elszenderült.

Hajh! Biz ugy no! — recsegte *Jámes* fogai és a korcsma falai között, miközben töből levágott kezével olyat csapott az üres asztalra, hogy az üvegek legumultak róla.

Zülkifár, kinek vállát 25 év és egy tengerészköpeny nyomta, kapta magát és félévi fizetését s elutazott.

...*Olivér* némán csókolta a grófnő ajkait, miközben *Gaszton* a háttérben esendesen leszolgálta önkéntesi évét..

Közgazdasági alapon.

— Azért a szerelemben már megvan az aranyparitás!

— Hogy-hogy?

— Az ember esetleg a legesufabb nőnek is azt mondja, hogy: aranyos

A vurstliban.

Hinlás-legény: No, üljön fel, kácsi-kém, aztán meginditom.

A leiny: Az én vőlegényvem más-kép csinálta. Először meginditott, azután fölültem neki.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmir paplanok kaphatók és megrendelhetőek. Pehely és gyapju paplanokat készítenek. Alakítok, frissítenek.

Ócska vattát, paplanokat veszek. DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Vendég.

— Nagyságos urra vár valaki kint.

— Hát kínáljameg egy székkal.

— Kérem, az nem elégzik meg azzal, az összes butorokat akarja... a végrehajtó.